

ת"פ 76373/07/19 - מדינת ישראל נגד אור מזרחי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 76373-07-19 מדינת ישראל נ' מזרחי

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אור מזרחי

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד מודיש ארדני ועו"ד מאיה אשכנזי

בשם הנאשם: עו"ד ניצן ביילין

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בעבירה שעניינה **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 25.2.2019, בסביבות השעה 8:44, בראשון לציון, נסע הנאשם ברכבו מאחורי מונית בה נהג מר ע"ט (להלן: המונית והמתלון). בשלב כלשהו, משסבר הנאשם שהמתלון התפרץ לנתיב הנסיעה שלו, חתך את המונית בפניה אסורה ימינה, חסם אותה, יצא עם כלבו לעבר המונית, בעט בדלת שמאל קדמית של המונית ואמר למתלון "מישהו אחר היה דוקר אותך". לאחר מכן שב הנאשם לרכבו ונסע אחרי המונית עד לפניה שמאלה לרחוב קנר, אז יצא שוב לכיוון המונית, ומבעד לחלון המונית הפתוח ריסס גז פלפל בפניו ובגופו של המתלון ועזב את המקום. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלון כוויה כימית קלה דו צדדית, כאבים ותחושת שריפה בפניו, בעורפו ובידיו.

3. כחלק מהסכמות הצדדים הופנה הנאשם לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש, זאת מבלי שהוצגה הסכמה עונשית כלשהי. בתסקיר מיום 30.6.2021 המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם צו מבחן למשך שנה, צו של"צ בהיקף של 300 שעות ופיצוי למתלון.

4. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירה, וביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן שלדבריה "אינה תואמת את האירוע". התובעת הדגישה כי מדובר באירוע מתמשך במהלכו רדף הנאשם אחר המתלונן, ופעל נגדו באלימות ברף גבוה. עוד הפנתה לכך שהמתלונן נחבל ונותר "הלום קרב" כתוצאה ממעשי הנאשם. בהסתמך על פסיקה אליה הפנתה, ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 8 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל. לאור פוטנציאל הסיכון הגלום בעבירה, על מנת להגן על ציבור נהגי המוניות, ובהינתן שהנאשם מצוי אך בתחילתו של ההליך הטיפולי, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם עונש משמעותי, שאינו חורג לקולא ממתחם הענישה. לצד האמור, לאור החיסכון בזמן שיפוטי, נטילת האחריות ועברו הנקי של הנאשם, ביקשה למקם את עונשו בתחתית המתחם, זאת לצד מאסר מותנה, פיצוי למתלונן וקנס.

5. מנגד, ביקש ב"כ הנאשם להסתפק בעונש של מאסר על תנאי, של"צ בהיקף נמוך, צו מבחן ופיצוי למתלונן, כאשר לדבריו נסיבות המקרים אליהם הפנתה המאשימה חמורים בהרבה מעניינו.

ב"כ הנאשם הזכיר שבטרם הגיעו הצדדים להסדר, נדונה בקשת הנאשם לביטול כתב האישום מחמת אכיפה בררנית, במסגרתה הפנה למקרים דומים שנותבו להליך של הסדר מותנה, שהובילו בהמשך למחיקת כתבי אישום. לשיטתו, על אף שכתב האישום לא בוטל, יש בדוגמאות שהוצגו כדי להביא להקלה ברמת הענישה, על מנת שלא ייווצר פער גדול מדי בין תיקים שנסגרו לבין מתחם עונשי שתחתיתו ב-8 חודשי מאסר בעבודות שירות, כפי שביקשה המאשימה.

לעניין חומרת העבירות, הפנה ב"כ הנאשם למספר פסקי דין בהם בוטלה ההרשעה בנסיבות דומות לעניינו, וטען שבהינתן שחומרת העבירות אינה מהגבוהות, על מתחם הענישה להתחיל במאסר מותנה. לחילופין, ככל שייקבע מתחם ענישה מחמיר יותר, ביקש הסנגור לחרוג ממנו לקולא ולאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך צמצום שעות השל"צ ככל הניתן, גם אם הדבר יבוא על חשבון הגדלת רכיב הפיצוי.

ב"כ הנאשם עמד על נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר חרף הרקע הקשה בו צמח, ניהל עד היום חיים נורמטיביים ללא מעורבות בפלילים, שירת בצבא כחייל בודד, כיום מתפרנס מעסק מכבסות שהקים בעצמו, וחי בכבוד כאזרח תורם מן השורה. עוד הפנה לתסקיר, ממנו עולה שהמקרה הנדון חריג באופן קיצוני לאורחות חייו של הנאשם, וכי הסיכון להישנות ביצוע העבירות על ידו נמוך. ב"כ הנאשם הטעים שככל שתוטל על הנאשם ענישה בדמות עבודות שירות או של"צ בהיקף של 300 שעות ומעלה, יפגע הדבר ביכולתו להתפרנס ולנהל את עסקיו.

6. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, ובעיניים דומעות ובהתרגשות רבה אמר: "ממש חמור מה שעשיתי. אין לי קשר לעולם הפלילי. זה לא אני. אני רועד, זו טעות, אני מפחד שהעבודה שלי תלך, כל מה שבניתי ילך. אני לא מכיר את המעמד. העסק שלי - יש לי מכבסה שפתחתי לפני 14 שנים. הייתי שליח שם. עם הזמן קניתי את המכבסה

והתפתיתי, לקחתי עוד עסק... אני עובד שם לבד, מהבוקר עד הלילה. המקום עובד. אני פה - הכל סגור. אני יודע שזה מעשה חמור מה שעשיתי. לא היה לי מעולם מעורבות באלימות אפילו לא מילולית. אין לי מושג איך נכנסתי למצב הזה. אני הכי מאוכזב מעצמי בעולם, אני מוכן להתנצל כלפי האדם שתקפתי אותו, לא הייתה לי כוונה. לא היה לי רצון אפילו לריב. לא יודע איך הגעתי למצב הזה. זה היה רגע סתמי, אני אפילו לא רציתי לתקוף ולא יודע איך הגעתי לזה. אני מתנצל ומתחרט עליו. אני לא מגיע לפה כדי להגיד שאני מתחרט, אני באמת מתחרט."

מדברי הנאשם התרשמתי שהחרטה שהביע הייתה כנה ואמתית, וכי אין מדובר בדברים שנאמרו מן השפה ולחוץ.

מתחם העונש ההולם

7. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. במעשיו פגע הנאשם בשלומו הפיזי והנפשי של המתלון. מעשי הנאשם יכלו לסכן גם את ציבור הנהגים, בהינתן שהם בוצעו במהלך נסיעה על כביש. המעשים בוצעו באופן ספונטני, על רקע של מה בכך, לאחר שהנאשם סבר שהמתלון התפרץ לנתיב נסיעתו. גם לאחר שהמתלון עזב את המקום, בחר הנאשם להסלים את האלימות, נסע אחריו וריסס עליו גז פלפל, באופן שגרם למתלון כוויה כימית קלה בפניו ותחושת שריפה בעורפו ובידיו. ניתן אף לשער את סערת הנפש בה היה נתון המתלון מיד לאחר האירוע. לצד האמור, ומבלי להקל ראש במעשי הנאשם, עוצמת האלימות שהופעלה כלפי המתלון, כמו גם מידת הפגיעה בו, אינם מצויים ברף גבוה. מתסקיר שירות המבחן עולה שלמרות הרקע למעשים, המתואר בכתב האישום, טען הנאשם שריסוס המתלון בגז פלפל נעשה בתגובה לכך שהבחין שהמתלון מתכוון להוציא מרכבו מנעול להגה הרכב, ולאחר שחש מפוחד מכך. ואולם, מאחר שלגרסה זו אין אחיזה בכתב האישום, אין בידי לקבלה.

בהתחשב במכלול הנסיבות שתוארו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא בינונית-נמוכה.

מדיניות הענישה

9. מנעד הענישה בעבירות אלימות הוא רחב ביותר. מטעם המאשימה הוגשו מספר פסקי דין, שברובם נקבעו מתחמי ענישה המתחילים מעונשי מאסר בפועל. ואולם, בחינה של מקרים אלו מעלה כי מדובר במקרים חמורים בהרבה מעניינו. במרבית המקרים נעשה שימוש בנשק קר שפוטנציאל הנזק הטמון בו גבוה מהסיכון הגלום בריסוס בגז פלפל באופן בו הדבר נעשה במקרה זה.

כך למשל, בת"פ (נת') 33971-12-20 מדינת ישראל נ' בניטה (14.3.2021) הורשע הנאשם בתקיפה סתם,

חבלה במזיד ברכב ובשתי עבירות איומים. באותו מקרה על רקע סכסוך בדרך, הכה הנאשם את המתלון בגבו באמצעות מקל הליכה עם קצה מברזל ואיים עליו באמצעות אותו מקל פעמיים. נוסף על כך, ניפץ הנאשם את שמשת רכבו של המתלון באמצעות המקל ולבסוף איים על המתלון בנוכחות שוטרים שירצח אותו ו"יחתוך אותו לקוביות". במהלך האירוע הזיק הנאשם לרכב נוסף וניסה להימלט מספר פעמים. בהתאם, נקבע בנסיבות אותו מקרה מתחם ענישה הנע בין 9 ל-22 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הושתו 12 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 5675/15 רדאוש נ' מדינת ישראל (24.8.2015) אישר בית המשפט העליון עונש של 8 חודשי מאסר בפועל לנאשם שהורשע בעבירות של חבלה כשהעברין מזוין והכשלת שוטר במילוי תפקידו. הנאשם, שהיה תחת השפעת אלכוהול, השליך בקבוקי זכוכית על כלי רכב חולפים, בהמשך פתח את רכבו של המתלון והיכה אותו בראשו באמצעות בקבוק זכוכית, תוך שגרם לו לחתך מדמם. הנאשם אף ניסה להימלט מהמקום ולא נענה לקריאות המשטרה לעצור.

בת"פ (רמ') 9459-06-18 מדינת ישראל נ' אביטבול (20.10.2020) הכה הנאשם את המתלון באמצעות כוס מתכתית, לאחר שהמתלון דחף את הנאשם. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר עד 24 חודשים ועל הנאשם הושתו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות כעונש עיקרי.

בת"פ (רמ') מדינת ישראל נ' אדגו (12.5.2020) הורשע הנאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש ובחבלה במזיד לרכב, בכך שבעקבות תאונת דרכים החל לרדוף עם מוט ברזל אחר המתלון, הכה באמצעותו ברכבו של המתלון מספר פעמים וגרם נזק לפח. בהמשך הכה הנאשם את המתלון באמצעות המוט, פעמיים בגבו ופעם נוספת במותנו וגרם לו לשפשוף מדמם, רגישות וכאב בצלעות. מתחם הענישה שנקבע נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר ועל הנאשם הושתו 11 חודשי מאסר כעונש עיקרי.

המאשימה הפנתה לשני פסקי דין נוספים שאמנם אינם כוללים שימוש בנשק קר, אולם עוצמת האלימות שהופעלה באותם מקרים גבוהה מעניינו:

בת"פ (ראשל"צ) 27555-03-19 מדינת ישראל נ' דנילוב (22.7.2020) ירק המתלון בפניו של הנאשם, אשר בתגובה הכה את המתלון במכת אגרוף והוסיף ובעט בו בעודו שרוע על הרצפה. למתלון נגרמה חבלת ראש, שפשוף בפנים וחתך בשפתיים. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר וענישה נלווית.

בת"פ (שלום ת"א) מדינת ישראל נ' שוקרון (26.3.2019) בעקבות סכסוך בכביש, הכה הנאשם באגרופו קשיש ובהמשך דחף והפיל אותו באופן שנגרמה לו אדמומיות באגן ובפנים. מתחם הענישה שנקבע לאירוע נע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הושתו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות כעונש עיקרי.

10. מנגד, הפנה ב"כ הנאשם למספר פסקי דין בהם נמנעו בתי המשפט מהרשעה, גם כאשר החבלות שנגרמו למתלוננים היו חמורות מעניינו [ע"פ (מרכז -לוד) 13540-01-18 כהן נ' מדינת ישראל (29.5.2018); ת"פ (ק"ג) 36718-01-18 מדינת ישראל נ' איזרייב ואח' (24.6.2020); ת"פ (ראשל"צ) 18526-07-16 מדינת ישראל נ' לביא (2.10.2017)]. בכך ביקש ב"כ הנאשם ללמוד מכוח כלל של קל וחומר, כי ניתן להסתפק בעניינו בעונש של מאסר מותנה וצו של"צ בהיקף נמוך. אין בידי לקבל טיעון זה, שכן, כידוע, דיון בסוגיית ביטול ההרשעה לחוד ודיון בשאלת קביעת המתחם לחוד. אין האחד מלמד על השני או משפיע עליו, בהינתן שסיום הליך תוך הימנעות מהרשעה מלכתחילה אינו חלק מהמתחם העונשי [ראו והשוו: רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (17.3.2021)].

עוד הפנה ב"כ הנאשם לעפ"ג (חי') 56964-11-19 מדינת ישראל נ' דוידסקו (20.2.2020), במסגרתו נדחה ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה והושתו עליו מאסר מותנה ושל"צ לצד עונשים נלווים. על פי עובדות המקרה, הנאשם יצא מרכבו לרכב המתלונן והיכה אותו בפניו במכת אגרוף שגרמה בין היתר לשברים שונים באפו של המתלונן. בית המשפט שלערעור אישר את מתחם הענישה שנקבע הנע בין מספר חודשי מאסר בודדים לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר בפועל, הגם שצוין כי המתחם מצוי על הצד המקל יחסית. נוסף על כך אושר העונש המקל, זאת מטעמי שיקום, העדר עבר פלילי, חרטה כנה ומתן אפשרות להמשך הליך טיפולי.

11. אשר על כן, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

12. שתי השאלות המרכזיות עליהן יש לתת את הדעת בפרק זה הן האם ישנה הצדקה לחרוג ממתחם הענישה ההולם מטעמי שיקום, וככל שהתשובה לשאלה זו תיענה בחיוב, האם מוצדק לחרוג מהמתחם עד כדי הימנעות מהטלת עונש מאסר מכל סוג שהוא.

13. סעיף 40ד לחוק קובע:

"קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט-1969."

כפי שנקבע בפסיקה, על הטוען לקיומו של "סיכוי של ממש" לשיקום, באופן המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, להציג עובדות וראיות המלמדות על פוטנציאל שיקום גבוה. לצורך הערכת גורמי הסיכוי לשיקום, נקבעו מספר

פרמטרים ובהם: עברו הפלילי של הנאשם, מידת המוטיבציה שהפגין להשתקם, מידת שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן ועם רשויות החוק, הליך גמילה, אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה, הבעת חרטה כנה ואמפתיה לנפגעי העבירה וקיומה של התגייסות משפחתית לצד הנאשם [ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (18.4.2018); רע"פ 7683/13 פרלמן נ' מדינת ישראל (23.2.2014)]. לצד זאת, נקבע שהתגייסות להליך טיפולי ושיקום מוצלח אינם חזות הכול, וכל מקרה יישקל לגופו, תוך מתן מענה הולם גם ליתר שיקולי הענישה [רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24.3.2015)].

14. ומן הכלל אל הפרט. הנאשם רווק כבן 32, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו כבר בהזדמנות הראשונה. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם גדל במציאות משפחתית מורכבת. חרף האמור, סיים הנאשם 11 שנות לימוד ובגיל 18 עזב את בית הוריו במטרה להיבדל ממשפחתו, התגייס לצבא, והוכר כחייל בודד. לצד שירותו הצבאי עבד הנאשם כשליח במכבסה, ועם שחרורו רכש את המכבסה והחל לנהלה. בהמשך, רכש שתי מכבסות נוספות וכיום הוא בעל רשת מכבסות קטנה. הנאשם ציין כי הוא העובד היחיד במכבסות, ומקדיש את מרבית יומו לעבודה, המהווה מסגרת ונותנת משמעות לחייו.

הנאשם ביטא חרטה, צער ותסכול על התנהלותו באירוע, הדגיש כי היא אינה אופיינית לו. הנאשם שולב בטיפול פרטני, שיתף פעולה באופן מלא, הביע פתיחות וכנות ביחס לעברו והעלה מיוזמתו סוגיות הנוגעות להתנהלותו, לרבות דרכים חלופיות בהן יכול היה לנהוג במקרה זה. נמצא שהנאשם בעל מוטיבציה לשינוי וביקורת עצמית וכי הוא מורתע מההליך המשפטי. שירות המבחן התרשם מאדם המקיים שגרת חיים מתפקדת, ששומר על רצף תעסוקתי לאורך שנים ומנהל אורח חיים נורמטיבי. לאור חוויות ילדות שעבר ותחושת דחייה ממנה סבל במסגרת המשפחתית, מתקשה הנאשם ליתן אמון באחרים והוא בעל גורמי תמיכה מועטים.

שירות המבחן הוסיף שהנאשם אינו בעל דפוסים שוליים ובבסיס ביצוע העבירה עומד קושי בקבלת החלטות במצבי דחק. שירות המבחן העריך שהסיכוי להישנות עבירות אלימות מצד הנאשם בעתיד נמוך ושכלל שבכל זאת יבצע עבירת אלימות, הנזק הצפוי ממנה נמוך אף הוא.

15. על אף שהנאשם מצוי בשלב הראשוני של ההליך הטיפולי, המליץ שירות המבחן להשית עליו צו מבחן במסגרתו ימשיך בטיפול הפרטני, זאת בשם לב לשיתוף הפעולה המלא מצדו עד כה, יעילות הטיפול ורצינותו של הנאשם במסגרתו, והעובדה שהמשך הטיפול יסייע בהפחתת הסיכון מצדו ויגדיל את סיכויי שיקומו. כעונש קונקרטי הומלץ להטיל על הנאשם צו של"צ בהיקף של 300 שעות ולהימנע מהטלת עבודות שירות, זאת במטרה לאפשר לו לשמור על המסגרת התעסוקתית החיונית לו. כן הומלץ לחייבו בפיצוי לטובת המתלונן.

16. הנה כי כן, מדובר בנאשם אשר משחר ילדותו מתמודד לבדו עם מציאות החיים, חרף היעדרם של גורמי תמיכה. על אף נקודת הפתיחה הקשה, תפקד הנאשם לאורך השנים באופן יציב, לרבות במהלך שירותו הצבאי, אותו העביר כחייל בודד על אף קיומה של משפחה המתגוררת במדינת ישראל. הנאשם מכה על חטא, מכיר בחומרת מעשיו, מביע אמפתיה כלפי המתלונן והנזקים שנגרמו לו, ומביע מוטיבציה לשוב ולנהל אורח חיים נורמטיבי. שירות המבחן התרשם מיכולותיו של הנאשם ומההליך הטיפולי שנמצא בעיצומו, המסייע לנאשם ומפחית ממסוכנותו. בנסיבות אלו,

ניתן לומר בפה מלא שהנאשם בעל פוטנציאל גבוה לשיקום, וכי "יש סיכוי של ממש שישתקם", כדרישת סעיף 40 לחוק. נוכח האמור מצאתי כי במקרה זה יש מקום לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום.

17. נוכח המסקנה אליה הגעתי, נשאלת השאלה האם ניתן להימנע במקרה זה מהטלת עונש מאסר בעבודות שירות. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, אני סבור שיש להשיב גם על שאלה זו בחיוב. מהתסקיר עולה באופן ברור שקיימת חשיבות ראשונה במעלה בשמירה על מקום עבודתו של הנאשם. העסק אותו מנהל הנאשם מהווה לא רק מקור פרנסה עבורו, אלא עוגן משמעותי המעניק לו תחושת ערך ושייכות, והוא מהווה הישג משמעותי בחייו. בהינתן שהנאשם נעדר גורמי תמיכה והוא העובד היחיד בעסק, הרי שהרחקתו ממקום העבודה עלולה להביא להתמוטטות העסק, אותו הקים ב"עשר אצבעות". סגירת העסק עלולה אף לחבל בהמשך שיקומו. במובן זה, ענישה בדמות עבודות שירות אינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שבהשבת הנאשם לחברה כאזרח פעיל ותורם. אשוב ואזכיר, כי על אף חומרת מעשיו של הנאשם, מדובר באירוע בודד, שלמרבה השמחה הסתיים ללא חבלות משמעותיות למתלונן.

18. עוד יש לתת את הדעת לעובדה שמאז האירוע חלף פרק זמן משמעותי של שנתיים, במהלכם לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים.

19. לאור האמור, בנסיבות הייחודיות של תיק זה, נחה דעתי כי קיימת הצדקה לחרוג ממתחם הענישה ההולם ולאמץ במלואה את המלצת שירות המבחן. אשר להיקף צו השל"צ - שירות המבחן המליץ על צו של"צ בהיקף נרחב של 300 שעות, ולא בכדי. חומרת מעשיו של הנאשם אינה מאפשרת התחשבות נוספת בעונשו, שכן היא עלולה להתפרש כהעברת מסר סלחני למעשיו ולפגוע בעיקרון ההרתעה. ממילא מסגרת של צו של"צ היא מסגרת גמישה באופן יחסי, והיא תאפשר לנאשם לשמור על תפקוד תעסוקתי, תוך עריכת ההתאמות המתבקשות. אשר על כן, בקשת ב"כ הנאשם לקיצור משך צו השל"צ נדחית.

20. מאחר שגזר הדין ניתן טרם סיים הנאשם את ההליך השיקומי, ובשים לב לתוצאה העונשית אליה הגעתי, מצאתי להאריך במעט את משכו של צו המבחן.

21. בשולי הדברים, ובבחינת למעלה מן הצורך, אציין שלתוצאה עונשית דומה ניתן היה להגיע גם נוכח טענות הנאשם לקיומה של אפליה פסולה בינו לבין נאשמים אחרים, שבנסיבות קרובות לשלו הסתיים ענינם בהליך של "הסדר מותנה", לפי סעיף 67א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. כזכור, מצאתי לדחות את עתירת הנאשם לביטול כתב האישום בעילה זו מהטעמים אותם פרטתי בהחלטתי מיום 9.8.2020. ואולם, בשלב בו אנו מצויים כיום, ערב גזירת דינו של הנאשם, ניתן היה לתת לשיקולים אלו משקל לא רק לצורך קביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, אלא גם לצורך קביעת המתחם עצמו [ת"פ (מרכז- לוד) 25403-11-18 מדינת ישראל נ' קליין (6.9.2020)].

סוף דבר

22. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 3 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום על עבירת אלימות, לרבות איומים.

ב. צו של"צ בהיקף של 300 שעות בהתאם לתכנית שתוכן על ידי שירות המבחן ותועבר לאישור בית המשפט בתוך 30 יום מהיום.

ג. צו מבחן למשך 18 חודשים.

מובהר לנאשם שככל שלא יעמוד בצו המבחן או בצו השל"צ, יוחזר עניינו לבית המשפט וניתן יהיה להטיל עליו עונש אחר, לרבות מאסר בפועל.

ד. פיצוי למתלונן, ע"ת 1 בכתב האישום, בסך 4,000 ₪. הנאשם יפקיד את כספי הפיצוי בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.2021, והמזכירות תעבירו לידי המתלונן בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בתוך 7 ימים מהיום.

21. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

22. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ב, 14 ספטמבר 2021, במעמד הצדדים.